

Procedure

Indledning - ambi og dens virkning

Ambi blev vedtaget i slutningen af 1987 med virkning fra 1988.

Ambi-lovpakken gik ud på at omlægge en række arbejdsgiverafgifter, hvilket i praksis betød, at beregningsgrundlaget blev ændret. Der var ikke tale om nye afgifter. Det samlede provenue fra ambi skulle modsvare - og kom rent faktisk også til det - de afgifter, virksomhederne til gengæld slap for.

Lovpakken var en del af eksportpakken, og som sådan var det formålet, at omlægningen skulle være med til at støtte eksporten og forbedre betalingsbalancen. Det formål blev nået igennem de særlige beregningsregler.

Ambi havde for virksomheder, der opererede på hjemmemarkedet samme virkning som moms, idet ambi blev beregnet som 2,5 % af indenlandsk salg - minus indenlandsk køb. Det betød, at importører ikke kunne fradrage import i beregningsgrundlaget, hvorved de kom til at betale ekstra, og det betød, at eksport af indenlandske varer udløste en kontant belønning, således at eksportører kom til at betale mindre - eller endog fik udbetalt penge.

Idet ambi blev beregnet af omsætningen, mens arbejdsgiverafgifterne tidligere blev beregnet ud fra antallet af ansatte medarbejdere, havde omlægningen også den betydning for virksomheder med mange ansatte, at de sparede afgifter, mens virksomheder med få ansatte kom til at betale mere i afgift.

Prisudviklingen som følge af ambi blev beskrevet i 1990 i Told- og Skattestyrelsens reglement om AMBI. Heraf fremgår det, at virksomheder uden ansatte samt importvirksomheder fik en omkostningsforøgelse og således var nødt til at hæve priserne, mens løntunge virksomheder og eksportvirksomheder kunne sætte priserne ned.

Told- og Skattestyrelsen forventede altså, at en virksomhed som Laserdisken, der havde få ansatte og importerede, ville sætte priserne op på grund af den omkostningsforøgelse, som ambi var for en virksomhed for Laserdisken.

Omkostningsforøgelsen for en importvirksomhed med få ansatte var dengang åbenbar.

Told- og Skattestyrelsen skrev dengang, at disse virksomheder var **nødt til** at hæve priserne. Det er ikke helt rigtigt. Det galdt ikke ubetinget. Der var nemlig også den mulighed, at virksomhederne selv åd omkostningsforøgelsen og således led et tab.

Men det var dog ganske klart for Told- og Skattestyrelsen den gang, at *medmindre* selskaberne **hævede** priserne, ville de lide et tab.

Jeg er enig med Told- og Skattestyrelsen anno 1990.

Faste priser medfører uundgåeligt et tab for en importvirksomhed med få ansatte.

Laserdisken var i 1988 en importvirksomhed, og var som sådan ramt af særreglen om import.

Lad os se på støttebilag 1 og 2:

Støttebilag 1 og støttebilag 2.

LASERDISKEN

Laserdiskens tab, jfr. Told- og Skattestyrelsens reglement:

Told- og Skattestyrelsen var allerede i 1990 klar over, at en virksomhed som Laserdisken ville lide et tab, hvis priserne ikke blev hævet.

I denne sag er det ubestridt, at Laserdisken ikke har hævet priserne.

Det har indstævnte erkendt i en proceserklæring, der er gentaget 5 gange siden og lagt til grund af Østre Landsret i en kendelse, der går ud på, at bevisførelse for så vidt angår prisudviklingen ikke er relevant for sagen.

Jeg går derfor ud fra, at Østre Landsret også vil lægge dette faktum til grund for en bedømmelse af sagen.

Hvis man skal tro Told- og Skattestyrelsens reglement, er det uundgåeligt, at Laserdisken har lidt et tab.

Tilbagebetaling jfr. EU-retten:

I 1992 blev ambi er erklæret i strid med EF-traktaten.

Som udgangspunkt har ambi været ulovligt opkrævet.

Ifølge EU-retten skal ulovligt opkrævede afgifter som udgangspunkt betales tilbage til den afgiftsramte.

Imidlertid gælder ét proviso:

Den afgiftsramte skal selv have betalt afgiften. Det proviso har en årsag.

Såfremt den afgiftsramte har overvæltet afgiften på prisen, er det reelt ikke ham, men hans kunde, der har betalt afgiften. En tilbagebetaling til ham vil dels føre til en ugrundet berigelse, og dels vil det kunne føre til dobbeltkrav mod Staten, idet kunden også vil kræve afgiften tilbagebetalt.

Dette proviso forekommer derfor ganske rimeligt.

Så vidt jeg kan se, er der ikke tvivl om de faktiske forhold i den forbindelse.

Det er tiltrådt af indstævnte, at jeg ikke har hævet priserne.

Indstævnte har heller ikke påstået, at mine kunder har gjort krav gældende mod Staten. Tilbagebetaling til mig vil derfor hverken føre til ugrundet berigelse - men blot dække et konstateret tab - og der er heller ikke risiko for dobbeltkrav mod Staten.

Indstævntes nye anbringende:

Indstævnte har gjort et nyt anbringende gældende.

Det går ud på, at selvom jeg ikke har lagt ambi på priserne, er jeg alligevel blevet beriget på anden måde. Jeg har ifølge indstævnte forbedret min konkurrencesituation ved at fastholde priserne, og på den måde har jeg rent faktisk tjent penge på ambien.

Så vidt jeg forstår anbringendet, mener indstævnte, at en tilbagebetaling derfor vil føre til, at jeg bliver ugrundet beriget.

Jeg har naturligvis efterprøvet indstævntes anbringende.

Det er gjort i støttebilag 3.

Støttebilag 3

LASERDISKEN

Byrettens og indstævntes argumenter:

Jeg vil gerne kommentere Byrettens dom og de hovedanbringender, indstævnte har fremført. Det gør jeg i støttebilag 4.

Støttebilag 4

Problemet i forhold til EU-retten:

Støttebilag 5

Den subsidiære påstand - virkningen af overvæltning:

Den subsidiære påstand er medtaget, hvis indstævnte eller retten ser bort fra min forklaring om, *hvorfor* jeg fastholdt priserne.

Det er ubestridt, at de nominelle priser ikke steg i ambi-perioden, men indstævnte har forklaret, at jeg rent faktisk har overvæltet ambi på priserne alligevel.

Det er gjort på den måde, at jeg i begyndelsen af 1988 - 14 dage efter at have udsendt kataloget - fortrød mine prisudregninger. De var for høje.

Derfor PLANLAGDE jeg at sætte priserne ned.

Men inden jeg nåede at føre planen ud i livet, blev ambi indført, og da jeg ikke selv ville betale ambi, lagde jeg ambi til priserne.

Tilfældigvis viste ambi sig at have nøjagtig samme størrelse som den planlagte prisnedsættelse, og derfor skete der ikke nogen nominel ændring af salgspriserne.

Men ifølge indstævnte er ambi altså overvæltet. Det skete bare i forbindelse med en planlagt prisnedsættelse, og derfor kan vi ikke se det på salgspriserne.

På baggrund af byrettens dom, som også bygger på en antagelse i strid med virkeligheden, tør jeg ikke udelukke, at retten vil bruge forklaringen som begrundelse for at afvise mit ambi-krav.

Jeg vil med den subsidiære påstand derfor bede Landsretten se på betydningen af, at den planlagte prisnedsættelse ikke blev gennemført.

Indstævnte har selv argumenteret for, at prisforskelle påvirker konkurrenceforholdene, og jeg er enig i, at der er en sammenhæng mellem pris og afsætningsmuligheder.

Så når ambi har forhindret en planlagt prisnedsættelse i at blive effektueret, har ambi dermed også forhindret mig i at opnå den konkurrencefordel, som den planlagte prisnedsættelse ville have givet mig.

Hvis Landsretten tager udgangspunkt i denne prisnedsættelse-og-samtidige-overvæltningsteori, må Landsretten også tage stilling til de konkurrencemæssige konsekvenser af denne teori.

Sagsomkostningerne:

Støttebilag 6

Proceserklæringerne

Ingen nominelle prisændringer!

Sagsøgtes processkrift af 13. november 1997 (jfr. side 42):

“Indledningsvis skal det oplyses, at undertegnede ved gennemgang af sagsøgers fakturaer for perioden 1987 til 1991 ikke har konstateret nominelle prisstigninger vedrørende de af sagsøger solgte produkter.”

Denne proceserklæring er siden bekræftet følgende gange:

- 1) Indstævntes svarskrift af 13/5-98 , jfr. side 62.
- 2) Indstævntes skrivelse til Østre Landsret af 24/8-98, jfr. side 87.
- 3) Indstævntes skrivelse til Østre Landsret af 7/4-99, jfr. side 123.
- 4) Indstævntes processkrift af 12/5-99, jfr. side 127.
- 5) Indstævntes skrivelse til Østre Landsret, jfr. side 131.

Østre Landsret har lagt dette processkrift til grund for at afvise mit ønske om at dokumentere prisudviklingen ved gennemgang af fakturaer, jfr. side 139.

I appellants 8. supplerende processkrift, opfordrede jeg indstævnte til at redegøre for den usikkerhed om udviklingen af priserne, som indstævnte måtte have.

Indstævnte har ikke svaret.

Jeg skal anmode om en genoptagelse af bevisførelsen, så fremt proceserklæringen alligevel ikke skal lægges til grund.

Hvis proceserklæringen lægges til grund, og jeg afskæres fra at gennemgå dokumentation, kan indstævnte ikke samtidig betvivle udviklingen i Laserdiskens priser.